

Værket kan paa det bedste anbefales til alle, som har Interesse og stadig Brug for Kendskab til gældende Retsregler og Praksis paa hele det efterhaanden uhyre stærkt udbyggede Beskatningsomraade, og det skal tilføjes, at, naar Landsskatteretten ikke selv er gaaet til at udgive sine Meddelelser under den omhandlede Form, saa skyldes det fortrinsvis, at det vil betyde en meget følelig Fordyrelse af de med Publikationerne forbundne Udgifter, som man under de nuværende Forhold ikke har ment at burde bebyrde Statskassen med.

C. Helkett

I. Heje: Fabriksregnskab. Engelsen & Schrøders Forlag, København 1942. 70 Sider. Pris Kr. 10.00.

Den foreliggende Bog indledes med Definitioner for det samlede Regnskabsvæsen og med en Terminologi for Omkostninger og Kalkulation vedrørende det industrielle Regnskabsvæsen. Derefter følger Bogens to Hovedafsnit, nemlig »Tika«, Det danske Regnskabssystemets almindelige Opbygning og Funktion, og »Tika« Regnskabssystemet gennemført for Fabrikationsvirksomheder.

Bogen er saaledes i Hovedsagen en Redegørelse for det af statsaut. Revisor I. Heje udarbejdede Gennemskrivningssystem »Tika« og dette Systems praktiske Anvendelse i Fabrikationsvirksomheder, medens de mere principielle Synspunkter (bortset fra Terminologien) træder i Baggrunden eller i hvert Fald underordnes Hovedformalet: at vise, hvorledes det danske Gennemskrivningssystem virker, og hvilke regnskabstekniske Fordele det har.

Definitioner og Terminologi er behandlet ret udførligt og er sikkert en Række af Tidsskriftets Læsere bekendt, idet Revisor Heje i December 1941 udsendte en Terminologi for Omkostninger og Kalkulation som Indlæg i den Diskussion, der fremkom efter Offentliggørelsen af det første Forslag fra Akademiet for de tekniske Videnskaber. Revisor Hejes Terminologi er udarbejdet med den svenske Standard som Forbillede. Selv om man er lige saa interesseret i nordisk Samarbejde som Forfatteren, kan man dog have forskellige Meninger om, hvorvidt en saa direkte Overføring af den svenske Standardiseringsorganisations Resultater er formaalstjenlige. I øvrigt indeholder Revisor Hejes Forslag enkelte Betegnelser, som forekommer noget uklare. Blandt Definitionerne bemærkes f. Eks., at Revision defineres som Kontrolhandlinger, medens de fleste andre Forfattere søger at holde Revision og Kontrol skarpt ude fra hinanden. En nærmere Drøftelse af Definitioner og Terminologi vilde imidlertid føre for vidt her, og Revisor Hejes Forslag staar jo nu til Akademiudvalgets Raadighed.

Redegørelsen for Regnskabssystemet »Tika« er bilagt med flere klare og overskuelige grafiske Planer og er den mest udførlige Beskrivelse af et Gennemskrivningssystem, som hidtil er udkommet her i Landet.

»Tika« Regnskabsføringen foregaar med Pen. Forfatteren har ikke redegjort for de faa Ændringer, der skulde indføres, for at Regnskabsføringen kunde foregaa paa Maskine, og af flere Bemærkninger fremgaar det, at Forfatteren anser Haandskriften som en Fordel, bl. a. paa Grund af, at

Værket kan paa det bedste anbefales til alle, som har Interesse og stadig Brug for Kendskab til gældende Retsregler og Praksis paa hele det efterhaanden uhyre stærkt udbyggede Beskatningsomraade, og det skal tilføjes, at, naar Landsskatteretten ikke selv er gaaet til at udgive sine Meddelelser under den omhandlede Form, saa skyldes det fortrinsvis, at det vil betyde en meget følelig Fordyrelse af de med Publikationerne forbundne Udgifter, som man under de nuværende Forhold ikke har ment at burde bebyrde Statskassen med.

C. Helkett

I. Heje: Fabriksregnskab. Engelsen & Schrøders Forlag, København 1942. 70 Sider. Pris Kr. 10.00.

Den foreliggende Bog indledes med Definitioner for det samlede Regnskabsvæsen og med en Terminologi for Omkostninger og Kalkulation vedrørende det industrielle Regnskabsvæsen. Derefter følger Bogens to Hovedafsnit, nemlig »Tika«, Det danske Regnskabssystemets almindelige Opbygning og Funktion, og »Tika« Regnskabssystemet gennemført for Fabrikationsvirksomheder.

Bogen er saaledes i Hovedsagen en Redegørelse for det af statsaut. Revisor I. Heje udarbejdede Gennemskrivningssystem »Tika« og dette Systems praktiske Anvendelse i Fabrikationsvirksomheder, medens de mere principielle Synspunkter (bortset fra Terminologien) træder i Baggrunden eller i hvert Fald underordnes Hovedformalet: at vise, hvorledes det danske Gennemskrivningssystem virker, og hvilke regnskabstekniske Fordele det har.

Definitioner og Terminologi er behandlet ret udførligt og er sikkert en Række af Tidsskriftets Læsere bekendt, idet Revisor Heje i December 1941 udsendte en Terminologi for Omkostninger og Kalkulation som Indlæg i den Diskussion, der fremkom efter Offentliggørelsen af det første Forslag fra Akademiet for de tekniske Videnskaber. Revisor Hejes Terminologi er udarbejdet med den svenske Standard som Forbillede. Selv om man er lige saa interesseret i nordisk Samarbejde som Forfatteren, kan man dog have forskellige Meninger om, hvorvidt en saa direkte Overføring af den svenske Standardiseringsorganisations Resultater er formaalstjenlige. I øvrigt indeholder Revisor Hejes Forslag enkelte Betegnelser, som forekommer noget uklare. Blandt Definitionerne bemærkes f. Eks., at Revision defineres som Kontrolhandlinger, medens de fleste andre Forfattere søger at holde Revision og Kontrol skarpt ude fra hinanden. En nærmere Drøftelse af Definitioner og Terminologi vilde imidlertid føre for vidt her, og Revisor Hejes Forslag staar jo nu til Akademiudvalgets Raadighed.

Redegørelsen for Regnskabssystemet »Tika« er bilagt med flere klare og overskuelige grafiske Planer og er den mest udførlige Beskrivelse af et Gennemskrivningssystem, som hidtil er udkommet her i Landet.

»Tika« Regnskabsføringen foregaar med Pen. Forfatteren har ikke redegjort for de faa Ændringer, der skulde indføres, for at Regnskabsføringen kunde foregaa paa Maskine, og af flere Bemærkninger fremgaar det, at Forfatteren anser Haandskriften som en Fordel, bl. a. paa Grund af, at

det herved dokumenteres, hvilken Person der har foretaget Posteringen. Betænkeligheder af denne Art bliver dog ellers trængt tilbage hos de fleste Praktikere, da man i Almindelighed anser Skrivemaskinernes Benyttelse i Bogholderiet som en Fordel i de lidt større Forretninger.

Revisor Heje omtaler, at hans System er baseret paa Anvendelse af en udvidet Kontoplan, der helt har brudt med Decimalsystemet. Revisor Heje mener, at dette er en betydelig Fordel, men det maa hertil bemærkes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en kombineret Bogstav- og Talkode er bedre end et Decimalsystem, maa afgøres efter en Betragtning af den nærmere Udformning af de to Systemer, man vil anvende. Hverken »Bogstav- og Talkode« eller »Decimalsystem« er klart afgrænsede Begreber, men der findes talrige Varianter, og Valget imellem dem vil undertiden nærmest være et Smagsspørgsmaal. I øvrigt har en Række andre Forfattere anbefalet kombinerede Tal- og Bogstavkoder; de er næsten eneraadende i Amerika, og ogsaa i Tyskland har en Række Forfattere af Gennemskrivningssystemer (f. Eks. Schlayer) anbefalet dem, indtil de lovkrævede Kontoplaner bevirkede en stærk Fremgang for Decimalsystemet. Om den »decimale Spændetroje« har der i øvrigt været megen Diskussion i Tyskland, men de rent praktiske Vanskeligheder synes ikke at have staaet i et rimeligt Forhold til Diskussionen.

Revisor Heje nævner paa Side 29, at »Tika« Systemet er det eneste Regnskabssystem, der er i Stand til at forøge Hovedkontienes Antal, saaledes at man direkte i Hovedbogen faar en meget stærkt specificeret Balance. Det er rigtigt, at de andre i Danmark gængse Gennemskrivningssystemer ikke i Almindelighed har lagt megen Vægt paa dette, men Gennemskrivningssystemerne er særdeles elastiske, og der findes ogsaa gennemført Systemer her i Landet, der har medført »den døde Hovedbogs Renaissance«. Det er dog ikke sikkert, at det under alle Forhold er en Fordel at have alle Kontiene anført i Hovedbogen, navnlig ikke i de store Firmaer.

Bogens Afsnit om Efterkalkulationsbogholderiet vil i disse Tider, hvor Lovgivningen lægger saa stærkt Vægt paa Efterkalkulationer, være af særlig Interesse for mange Læsere. Der er ikke Tale om noget principielt nyt i dette Afsnit, men der redegøres bl. a. ved Hjælp af Skemaer, Kontobilleder m. v. paa en klar Maade for et System, der har bestaaet sin Prøve i Praksis. Efterkalkulationen er her indkædet i Bogholderiet, og der vises forskellige Varianter af dette System, men der er ikke redegjort for den anden Hovedmulighed: statistiske (men fuldt afstemmelige) Opførelser uden for det egentlige Bogholderi. Lignende Betragtninger gælder Afsnittet om Budgetbogføring.

Gennemskrivningssystemet er et Felt inden for Bogføringstekniken, hvor der er Mulighed for talrige Variationer i den praktiske Gennemførelse. I Tyskland har dette resulteret i et meget stort Antal forskellige Systemer, hvoraf kun nogle ganske faa har opnaaet Udbredelse (men til Gengæld meget stor Udbredelse) her i Landet. Den foreliggende Bog er et nyt Bevis for Gennemskrivningssystemernes Overlegenhed over de egentlige »Bogholderier«.

Statsaut. Revisor Heje takker i Forordet sin mangeaarige Medarbejder, statsaut. Revisor Knud Laursen, for hans Medvirken, ligesom det oplyses,

at den nu afdøde Civilingeniør Axel Ludvigsen har assisteret ved Opstillingen af de grafiske Planer.

Som Supplement er vedføjet en kortfattet Oversigt over de vigtigste Regler for Beskatning af indenlandske Aktieselskaber udarbejdet af Kontorchef i Direktoratet for Københavns Skattevæsen, K. Boje Danielsen, samt en Redegørelse for Beskatningen af faste Ejendomme udarbejdet af Arkitekt, Civilingeniør Janus Larsen, Hellerup. Disse Afsnit er stærkt koncentrede, men giver paa de faa Sider mange klare og gode Oplysninger, der underbygges med praktiske Eksempler.

H. Hjerno Jeppesen.